

อุปนิสัยที่ดี

[ไทย]

كتاب الأخلاق

[باللغة النابلاندية]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม บิน อับดุลลอฮ์ อัล-ตุไวญีรี

محمد بن إبراهيم بن عبد الله التويجري

แปลโดย: สุกรี นูร์ จงรักสัตย์

ترجمة: شكري نور

ตรวจทาน: สุฟอัม อุษมาน

مراجعة: صافي عثمان

จากหนังสือ: มุคตะศ็อร อัล-ฟิเกฮ์ อัล-อิสลามีย

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่และสอนอิสลาม อัล-รีอบวะฮ์ กรุงริยาด

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 – 2008

islamhouse.com

อุปนิสัยที่ดี

ความประเสริฐและคุณค่าของการมีอุปนิสัยที่ดี

1. พระองค์อัลลอฮ์ ได้กล่าวชื่นชมท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า :

« »

ความว่า “และแท้จริงเจ้านั้นคือผู้ที่ตั้งมั่นอยู่บนอุปนิสัยอันยิ่งใหญ่” (อัล-เกาะดัม : 4)

2. ท่านอบู อัด-ดัจญาด เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้รายงานคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า :

« »

ความว่า : ไม่มีสิ่งใดที่จะหนักตาซัง(ความดีชั่วในวันกิยามัต) ยิ่งไปกว่าการมีอุปนิสัยที่ดี (หะดีษเศาะฮิหฺ บันทึกลงโดยอบู ดาวูดตามสำนวนนี้ : 4799 ดู เศาะฮิหฺ สุนัน อิบิ ดาวูด : 4014, อัด-ติรมิซียฺ : 2002 ดู เศาะฮิหฺ สุนัน อัด-ติรมิซียฺ : 1629)

3. จากอัมร์ บิน ซุอัยบ จากบิดาของท่าน จากปู่ของท่าน ท่านกล่าวว่า : ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

.« »

« » . :

ความว่า “เอาไหม ฉันจะบอกพวกท่านว่าใครคือคนที่ฉันรักมากที่สุด และจะได้อยู่ใกล้ชิดกับฉันมากที่สุดในวันกิยามะฮ์ ?” พวกเขาเงยหน้า ท่านจึงกล่าวทวนอีกสองหรือสามครั้ง พวกเขาตอบว่า “ได้ ใช่มั้ย ท่านผู้เป็นรอซูลแห่งอัลลอฮ์” ท่านจึงกล่าวว่า “คือ ผู้ที่มีอุปนิสัยดีที่สุดในหมู่พวกเรา” (หะดีษเศาะฮิหฺ บันทึกลงโดยอะหมัด : 6735 ดู อัล-ซิลลีละฮฺ อัล-เศาะฮิหะฮฺ : 206)

มุอ์มินที่มีอีมานสมบูรณ์ที่สุด คือ ผู้ที่มีอุปนิสัยดีที่สุด

และด้วยอุปนิสัยที่ดีของมุอ์มิน ทำให้เขาสามารถบรรลุถึงระดับผู้ถือศีลอดและยืนละหมาดกลางคืน มนุษย์ที่ดีที่สุด คือ ผู้ที่มีอุปนิสัยดีที่สุด และมุอ์มินที่ประเสริฐที่สุด คือ ผู้ที่มีอุปนิสัยดีที่สุด และจากจุดนี้จึงถือว่าการแสวงหาอุปนิสัยที่ดีงามนั้น ประเสริฐกว่าการแสวงหาทรัพย์สินเงินทอง

จากอบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ว่าท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

»

.«

ความว่า “มนุษย์เปรียบเหมือนแร่ธาตุในดินเช่นเดียวกับแร่เงินและแร่ทอง(หมายถึงต้นกำเนิด ถ้าใครที่ต้นกำเนิดดีก็มักจะดีเรื่อยไป) ผู้ที่ดีที่สุดในสมัยญาฮิลียะฮ์ก็(มัก)จะเป็นผู้ที่ดีที่สุดในสมัยอิสลามเมื่อ

เขาได้เข้าใจ(ในอิสลาม) และดวงวิญญาณของมนุษย์นั้นเปรียบเสมือนเหล่าทหารที่ถูกจัดระเบียบให้เป็นกองพัน(ที่แตกต่างกัน) ดังนั้น อันไหนที่มันรู้จักและคุ้นเคยมันก็จะรวมกัน แต่อันไหนที่มันไม่รู้จักและคุ้นเคยมันก็จะไม่เข้ากัน” (บันทึกโดยอัล-บุคอรี : 3336, 3493 และ มุสลิมตามสำนวนนี้ : 2638)

มนุษย์ที่มีอุปนิสัยงามที่สุด

วิธีที่ประเสริฐที่สุด ง่ายที่สุด และสะดวกที่สุดในการประดับกายด้วยอุปนิสัยที่ดี คือ การปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ผู้ซึ่งมีอัลกุรอานเป็นลักษณะนิสัย ท่านเป็นผู้ที่มีรูปร่างที่งามสง่าที่สุดและมีอุปนิสัยดีที่สุด ท่านบริจาคน้ำให้กับผู้ที่ตระหนี่กับท่าน ท่านให้อภัยต่อผู้ที่ทำร้ายท่าน ท่านเชื่อมสัมพันธ์กับผู้ที่ดีขัดขาดกับท่าน และท่านทำดีต่อผู้ที่ทำชั่วแก่ท่าน สิ่งเหล่านี้คือรากฐานของอุปนิสัยที่ดี ดังนั้นเราจึงต้องปฏิบัติตามท่านในทุกๆ อริยาบถของท่าน ยกเว้นในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้เจาะจงเป็นการส่วนตัวสำหรับท่าน ซึ่งเป็นสิ่งที่สงวนสำหรับท่านเท่านั้น ไม่มีผู้ใดสามารถมีส่วนเกี่ยวโยงพัวพันได้ เช่น ความเป็นนบี การรับวะหยู การมีภรรยามากกว่าสี่คน และการห้ามมิให้ผู้ใดแต่งงานกับภรรยาของท่านหลังจากท่านเสียชีวิต การห้ามรับประทานจากของบริจาคน้ำ การไม่มีมรดกตกทอดแก่ทายาท และสิ่งอื่นๆ ที่เราต่างทราบเป็นอย่างดี

ในบทนี้ ผู้เขียนได้นำเสนออุปนิสัยหลักๆ ที่สำคัญที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้เรียกร้องให้ปฏิบัติและท่านเองได้แสดงเป็นตัวอย่างเพื่อให้ชาวมุสลิมทุกคนได้ปฏิบัติตามเป็นอาภรณ์ประดับกาย

1. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า :

«

»

ความว่า “แท้จริงแล้วในตัวของท่านรอซูลนั้นมีแบบอย่างที่ดีสำหรับผู้ที่หวัง(จะพบกับ)พระองค์อัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ และได้รำลึกถึงพระองค์อัลลอฮ์อย่างมากมาย” (อัล-อะห์ซาบ : 21)

2. พระองค์ยังได้ตรัสว่า :

«

»

ความว่า “เจ้า(มุหัมมัด)จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย และจงใช้ให้(ประชาชาติของเจ้า)กระทำในสิ่งที่ดี และจงหลีกเลี่ยงจากพวกเบาะบัญญัติทั้งหลาย” (อัล-อะฮฺรอฟ : 199)

ความมีอุปนิสัยงามของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

1. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า :

«

»

ความว่า “และแท้จริงเจ้านั้นคือผู้ที่ตั้งมั่นอยู่บนอุปนิสัยอันยิ่งใหญ่” (อัลเกาะลัม : 4)

2. จากอัลคุดลลอฮุ บิน อัมร์ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่ :

»

:

«

ความว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ไม่เคยเป็นคนหยาบช้ำและไม่เคยเป็นคนที่พูดจาหยาบคาย และท่านกล่าวได้ว่า “แท้จริง ผู้ที่ดีที่สุดในกลุ่มผู้เจ้า คือ ผู้ที่มีอุปนิสัยดีที่สุด” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ตามสำนวนนี้ : 3559 และมุสลิม : 2321)

“ไม่เป็นคนหยาบช้ำ” หมายถึง มีลักษณะนิสัยเป็นคนพูดจาสุภาพนุ่มนวลมาตั้งแต่กำเนิด ส่วน “ไม่เคยเป็นคนพูดจาหยาบคาย” หมายถึง ไม่เคยเกิดอารมณ์ฉุนเฉียวในบางโอกาส จนกระทั่งพลังปล่อยคำพูดที่หยาบคาย ซึ่งเป็นคุณลักษณะสมบูรณ์ที่สุดที่มนุษย์ธรรมดาเกือบจะไม่มี เพราะคนที่มีถ้อยวาจาสุภาพนุ่มนวลส่วนใหญ่ มักมีบางโอกาสที่เขาอารมณ์เสียและใช้คำพูดที่ไม่สุภาพ หรือหยาบคาย (ดูคำอธิบายละเอียดใน พัตหุลบารี – ผู้แปล)

3. จากอะนัส เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ท่านได้กล่าวว่า :

ความว่า ฉันได้รับใช้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม สิบปี (ตลอดเวลาสิบปีนั้น) ท่านไม่เคยกล่าวกับฉันว่า “อุฟ” (คำสบถที่แสดงออกถึงความเบื่อหน่ายหรือไม่พอใจ) หรือ “เจ้าทำทำไม(แบบนี้)?” หรือ “เจ้าน่าจะทำ(แบบนี้)?” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ตามสำนวนนี้ : 6038 และมุสลิม : 2309)

ความใจบุญของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

1. ท่านญาบิร ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

.

ความว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ไม่เคยถูกรังขอสั่งใดแม้แต่สิ่งเดียว แล้วท่านตอบว่า “ไม่” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ตามสำนวนนี้ : 6034, มุสลิม : 2311)

2. จากอับนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ท่านได้กล่าวว่า :

ความว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นคนที่เอื้อเฟื้อมากที่สุด และท่านจะเอื้อเฟื้อมากยิ่งขึ้นไปอีกในช่วงที่มลาอิกะฮ์ญิบรีลมาพบท่านในเดือนเราะมะฎอน โดยเขาจะมาพบท่านในทุกค่ำคืนของเดือนเราะมะฎอน แล้วญิบรีลก็จะศึกษาทบทวนอัลกุรอานกับท่าน และแท้จริงท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม นั้นเป็นคนที่เอื้อเฟื้อความดี(ใจบุญอย่างกว้างขวาง)มากมายยิ่งกว่าลมที่หอบพัดเสียอีก (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ตามสำนวนนี้ : 6 และมุสลิม : 2308)

3. จากอะนัส เราะวะฎีย์ลลอฮุ อันฮุ ท่านได้กล่าวว่า :

- -

ความว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ไม่ถูกขอสั่งใดในการเข้ารับอิสลาม นอกจากท่านจะให้มัน อะนัสยังได้กล่าวต่อไปว่า มีชายคนหนึ่งมาหา ท่านเลยให้ฝูงแพะที่อยู่ระหว่างสองเนินเขาแก่เขา เขาเลยกลับไปหากลุ่มชนของเขาและบอกว่า “โอ้พรรคพวกเอ๋ย พวกท่านจงเข้ารับอิสลามเถิด เพราะแท้จริงนั้น มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ให้สิ่งของในลักษณะที่เขาไม่กลัวจะเกิดความยากจนเลย” (บันทึกโดยมุสลิม : 2312)

ความละเอียดของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

จากอบู สะอีด อัล-คุดรีรีย์ เราะวะฎีย์ลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า :

ความว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นผู้ทีละอายยิ่งกว่าหญิงสาวที่อยู่หลังม่านเสียอีก ซึ่งเมื่อท่านเห็นสิ่งใดที่ไม่พอใจ เราจะทราบได้จากสีหน้าของท่าน” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ตามสำนวนนี้ : 6102 และมุสลิม : 2320)

ความถ่อมตัวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

1. จากอุมร์ บิน อัล-ค็อฏฏอบ เราะวะฎีย์ลลอฮุ อันฮุ ท่านกล่าวว่า :

» :

.«

ความว่า ฉันได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า “พวกเจ้าจงอย่ากล่าวยกย่องฉัน (จนเกินเลย) อย่างที่ชาวคริสเตียนได้ยกย่อง(อีซา)บุตรของนางมัรยัม เพราะแท้จริง ฉันนี้คือบ่าวของพระองค์ ดังนั้น พวกท่านจงกล่าวว่า ‘บ่าวของอัลลอฮุและรอซูลของพระองค์’” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ : 3445)

2. มีรายงานจากท่านอะนัส เราะวะฎีย์ลลอฮุ อันฮุ ว่า :

»

.«

ความว่า มีผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งเป็นโรคบางอย่างทางประสาทเธอได้กล่าวว่า : โอ้ ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ฉันต้องการความช่วยเหลือบางอย่างจากท่าน ท่านรอซูลจึงตอบว่า “โอ้ แม่นาง ดุสสิ

ว่าชอยไหนที่สะดวกแก่ท่านเพื่อฉันจะได้ช่วยจัดการธุระของเธอให้” แล้วท่านก็ปลีกตัวไปกับนางบนถนนบางสายจนกระทั่งนางเสร็จธุระ (บันทึกโดยมุสลิม : 3226)

3. มีรายงานจากอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฆิยัลลอฮฺ อันสุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า :

«

»

ความว่า “หากฉันได้รับเชิญให้ไปกินแค่แห้งหรือขา(ของแกะหรือแพะ) แน่ฉันจะตอบรับ และหากมีคนมอบแห้งหรือขาให้แก่ฉัน แน่ฉันก็จะรับมันไว้” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮฺ : 2568)

ความกล้าหาญของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

1. จากอะนัส บิน มาลิก เราะฆิยัลลอฮฺ อันสุ กล่าวว่า :

. «

» :

«

» :

«

»

ความว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นคนดีที่สุด เอื้อเฟื้อที่สุด และกล้าหาญที่สุด โดยในคืนหนึ่งชาวเมืองมะดีนะฮฺได้เกิดหวาดผวา(เนื่องจากเกิดเสียงดัง) ผู้คนจำนวนหนึ่งรีบรุดหน้าไปยังเสียงนั้น พวกเขาได้สวนทางกับท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ซึ่งท่านอยู่ในซากลับแล้ว ท่านได้ไปถึงยังเสียงนั้นก่อนพวกเขา โดยได้ขึ้นหลังม้าที่เบร็อยเปลาไม่มีอานของอบู ฎ็อลหะฮฺ และที่คอของมันมีดาบเสียบอยู่ พร้อมกับกล่าวว่า “พวกท่านไม่ได้ถูกคุกคาม พวกท่านไม่ได้ถูกคุกคาม(จากศัตรู)” ท่านรอซูลกล่าว(ถึงม้าตัวนั้น)ว่า “เราได้พบว่ามันเป็นม้าที่วิ่งเร็วมาก” ท่านยังเล่าต่ออีกว่า “(ทั้งๆที่ม้าตัวนั้น)เมื่อก่อนมันเป็นม้าที่วิ่งช้า” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีฮฺ : 2908 และมุสลิมตามสำนวนนี้ : 2307)

2. จากอะลี เราะฆิยัลลอฮฺ อันสุ กล่าวว่า :

ความว่า “ฉันได้เห็นพวกเราในวันสงครามบัตู โดยพวกเราต่างหลบไปกำบังหลังท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ซึ่งท่านเป็นคนที่ประชิดศัตรูมากที่สุดในหมู่พวกเรา และท่านเป็นคนที่ห้าวหาญที่สุดในวันนั้น” (หะดีษ เศาะฮิหฺ บันทึกโดยอะหฺมัด : 654, อะหฺมัด ซากิรได้บอกไว้ว่า สายรายงานหะดีษนี้ เศาะฮิหฺ)

ความสุภาพอ่อนโยนของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

1. มีรายงานจากอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ว่า :

- - - - - »

.«

ความว่า ชาวอาหรับชนบทคนหนึ่งได้ถ่ายปัสสาวะในมัสยิด ผู้คนจึงกรูเข้าหาหมายจะทำร้ายเขา ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงกล่าวกับพวกเขาว่า “จงปล่อยเขา(ให้ถ่ายปัสสาวะจนเสร็จก่อน) และจงนำน้ำถูหนึ่ง หรือถูหนึ่งมาราดปัสสาวะเขา เพราะแท้จริงแล้วพวกเขาเจ้าถูกบังเกิดขึ้นมาเพื่อเป็นผู้อำนวยความสะดวกและไม่ได้ถูกบังเกิดให้เป็นผู้สร้างความลำบาก” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ตามสำนวนนี้ : 6128 และมุสลิม : 284)

2. จากอะนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

« - - - - - »

ความว่า “พวกเขาเจ้าจงทำให้ง่าย อย่าทำให้ยาก และจงทำให้สบายใจ อย่าทำให้ตื่นตระหนก” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ : 6125 และมุสลิม : 1734)

3. มีรายงานจากอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮา ว่าท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

»

«

ความว่า “โอ้อาอิชะฮฺ แท้จริงอัลลอฮุนั้นเป็นผู้อ่อนโยนและทรงโปรดปรานความอ่อนโยน และทรงประทานบนความอ่อนโยนในสิ่งที่ไม่ประทานบนความแข็งแกร่ง และสิ่งอื่น ๆ นอกเหนือจากมัน” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ : 6927 และมุสลิมตามสำนวนนี้ : 2593)

การอภัยของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

1. อัลลอฮฺได้ตรัสว่า :

« - - - - - »

ความว่า “ดังนั้น เจ้าจงยกโทษให้พวกเขา และจงอย่าถือสา แท้จริงแล้วอัลลอฮุนั้นทรงรักผู้ที่ทำความดี” (อัล-มาอิดะฮฺ : 13)

2. จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮา ได้กล่าวว่า :

•

ความว่า “เมื่อท่านรอสูล คีออลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ถูกเสนอให้เลือกระหว่างสองสิ่ง ท่านจะเลือกสิ่งที่ยากกว่าเสมอ ตราบใดที่สิ่งนั้นไม่เป็นบาป เพราะหากสิ่งนั้นเป็นบาปท่านจะเป็นคนที่ห่างไกลจากมันมากกว่าใครๆ และท่านรอสูล คีออลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ไม่เคยแก้แค้นเอาคืนให้กับตัวเอง นอกจากเมื่อเกียรติของอัลลอฮุถูกลบหลู่ ท่านก็จะแก้แค้นเพื่อเรียกร่องเกียรติของอัลลอฮุกลับคืนมา” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ตามสำนวนนี้ : 3560 และมุสลิม : 2327)

ความเมตตาปราณีของท่านนบี คีออลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

1. จากอบู เราะฮะฮะฮะฮุ เราะฮะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า :

ความว่า “ท่านนบี คีออลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ออกมาหาพวกเราโดยมีอุมามะฮุ บินตุ อับดุลอาศิที่อยู่บนคอของท่าน แล้วท่านก็ละหมาด เมื่อท่านโค้งตัวลงรุกู ท่านก็จะวางเธอลง และเมื่อท่านเงยหลังขึ้น ท่านก็ยกเธอขึ้น (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ตามสำนวนนี้ : 5996 และมุสลิม : 543)

2. จากอบู สุร็อยเราะฮะฮุ เราะฮะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า :

•

»

ความว่า ท่านรอสูล คีออลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้จูบอัล-หะสัน บิน อะลี โดยมีอัล-อักเราะฮะฮุ บินหาบีส อัลตะมีมียี นั่งอยู่ด้วย อัล-อักเราะฮะฮุพูดขึ้นว่า “ฉันมีลูกสิบคน ซึ่งฉันไม่เคยจูบพวกเขาเลยแม้แต่คนเดียว” ท่านรอสูล คีออลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงจ้องมองไปที่เขา แล้วกล่าวว่า “ผู้ใดไม่ปราณี (ต่อผู้อื่น) เขาก็จะไม่ได้รับการปราณี(จากอัลลอฮุ)” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ตามสำนวนนี้ : 5997 และมุสลิม : 2318)

3. มีรายงานจากอบู สุร็อยเราะฮะฮุ เราะฮะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ว่าท่านรอสูล คีออลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่่า :

»

«

ความว่า “เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดได้ละหมาดนำผู้อื่น เขาจึงละหมาดให้สั้นๆ เพราะในหมู่คนเหล่านั้นมีผู้
อ่อนแอ คนป่วย และคนชรา แต่เมื่อเขาละหมาดเพื่อตัวเขาเอง (ละหมาดคนเดียว) เขาก็จะละหมาด
นานๆตามแต่เขาประสงค์” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ตามสำนวนนี้ : 703 และมุสลิม : 467)

4. ความปรานีของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่มีต่อคนรับใช้ ท่านกล่าวถึงคนรับใช้ว่า :

»

.«

ความว่า “พวกเขาคือพี่น้องของท่าน ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทำให้พวกเขาอยู่ใต้อำนาจของท่าน ดังนั้น พวก
ท่านจงให้เขาได้กินในสิ่งที่พวกท่านกิน และจงสวมเสื้อผ้าให้พวกเขาในสิ่งที่พวกท่านสวมใส่ และจง
อย่าได้ใช้งานพวกเขาในสิ่งที่เกินความสามารถของพวกเขา และหากพวกท่านจำเป็นต้องใช้พวกเขา
ให้ทำงานหนัก พวกท่านก็จงช่วยเหลือพวกเขา” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ : 30 และมุสลิมตามสำนวน
นี้ : 1661)

5. ความปรานีของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่มีต่อเหล่าศัตรูของอิสลาม จากอะนัส
เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ท่านได้กล่าวว่า :

: . « »

»

.«

ความว่า มีเด็กชายชาวยิวคนหนึ่งที่เคยรับใช้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ล้มป่วย
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงไปเยี่ยมเขา ท่านได้นั่งอยู่ตรงศีรษะและกล่าวกับเขาว่า “จง
รับอิสลามเถิด” เด็กคนนั้นจึงมองไปยังบิดาซึ่งอยู่ใกล้ ๆ เขา บิดาของเด็กคนนั้นก็ได้กล่าวขึ้นว่า “เจ้า
จงเชื่อฟังอบุลกอซิม(หมายถึงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม) เถอะ” เด็กจึงยอมรับอิสลาม
จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็ออกมาพร้อมกับกล่าวว่า “ขอบคุณอัลลอฮ์ ผู้ทรง
ช่วยเหลือเขาให้รอดพ้นจากไฟนรก” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ : 1356)

การหัวเราะของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

1. จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮา นางได้กล่าวว่า :

ความว่า “ฉันไม่เคยเห็นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม หัวเราะร่าสุด ๆ จนเห็นเหงือกของ
ท่านเลย แต่ท่าน(หัวเราะ)เพียงแคื่อยิ้มเท่านั้นเอง” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ตามสำนวนนี้ : 6092 และ
มุสลิม : 899)

2. จากญะรึร เวะฎียัลลอฮฺ อั้นฮฺ กล่าววว่า :

ความว่า “ตั้งแต่ฉันเข้ารับอิสลามมา ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม ไม่เคยปิดกั้นฉัน(ไม่ให้เข้าพบท่าน) และเมื่อใดที่ท่านเห็นฉันท่านจะส่งยิ้มให้” (บันทึกโดยอัล-บุคอรัยฺตามสำนวนนี้ : 6089 และมุสลิม : 2475)

การร้องไห้ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม

1. จากอิบนุ มัสฮูด เวะฎียัลลอฮฺ อั้นฮฺ กล่าววว่า :

 : . « »
) . « »
 . . « » : (

ความว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม ได้กล่าวแก่ฉันว่า “จงอ่านให้ฉันฟังซิ” ฉันตอบว่า “โอ้ ท่านรอซูล จะให้ฉันอ่านแก่ท่านหรือ ทั้ง ๆ ที่มันได้ถูกประทานลงแก่ท่าน? ท่านตอบว่า “ใช่” แล้วฉันก็อ่านสุเราะฮฺอัน-นินสาฮฺจนถึงอายะฮฺนี้ :

 « »

ความว่า “จะเป็นอย่างไรเล่า เมื่อเราได้นำพยานหนึ่งคนจากทุกประเทศชาติ และเราได้นำเจ้ามาเป็นพยานแก่พวกเหล่านี้” (อัน-นินสาฮฺ : 41)

ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม ก็กล่าวว่า “พอแล้วแค่นี้ “ฉันหันมามองท่าน ปรากฏว่าดวงตาทั้งสองของท่านองด้วยน้ำตา (บันทึกโดยอัล-บุคอรัยฺตามสำนวนนี้ : 5050 และมุสลิม : 700)

2. จาก अबดุลลอฮฺ บิน อัล-ชัคเคีร เวะฎียัลลอฮฺ อั้นฮฺ กล่าววว่า :

ความว่า “ฉันเห็นท่านรอซูล ﷺ กำลังละหมาดโดยที่อกของท่านมีเสียงระส่ำระสายให้ คล้ายกับเสียงไม้แป้ง” (หะดีษ เศาะฮิหฺ, บันทึกโดยอบู ดาวูดตามสำนวนนี้ : 904 ดู เศาะฮิหฺ สุนัน อับีดาวูด : 799 และอัน-นะสาอียฺ : 1214 ดู เศาะฮิหฺ สุนัน อัน-นะสาอียฺ : 1156)

ความโกรธของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม ต่อสิ่งที่ไม่ดีกับหลักการของอัลลอฮฺ

1. จากท่านหญิงอาชีซะฮฺ เวะฎียัลลอฮฺ อั้นฮฺ กล่าววว่า :

»

:

.«

ความว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้เข้ามาหาฉัน โดยในบ้านมีผ้ามาหนาบๆ ที่มีรูปเขียนติดอยู่ สีหน้าท่านจึงเปลี่ยนไป แล้วท่านก็จับผ้ามาและฉีกมันออก นางเล่าต่อว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า “ในบรรดาผู้ที่ถูกทรมานหนักที่สุดในวันกิยามัต คือ บรรดาคนที่เขียนรูปพวกนี้” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ตามสำนวนนี้ : 6109 และมุสลิม : 2107)

2. จากอิบนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า :

:

:

:

» :

«

ความว่า มีชายคนหนึ่งได้มาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม และกล่าวว่า “แท้จริงฉันจะไปละหมาดศุบห์เช้าเพราะสาเหตุจากอิมามคนหนึ่งที่ยืน(ละหมาด)นานกับพวกเรา” อิบนุ มัสอูดเล่าต่อว่า แล้วฉันก็ไม่เคยเห็นท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม มีอาการโกรธในการตักเตือนมากที่สุดยิ่งไปกว่าวันนั้น ซึ่งท่านกล่าวว่า “โอ้ ผู้คนทั้งหลาย แท้จริงในหมู่พวกท่านมีผู้ที่ทำให้ผู้อื่นเตลิดหนี ดังนั้น ผู้ใดก็ตามที่นำละหมาดแก่คนอื่น เขาก็จงทำให้รวบรัด เพราะในหมู่พวกเขามีคนป่วยคนชรา และผู้ที่มีธุระอยู่ด้วย “ (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ตามสำนวนนี้ : 6110 และมุสลิม : 466)

ความเมตตาสงสารของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ต่อประชาชาติของท่าน

1. อัลลอฮุได้ตรัสว่า :

«

»

ความว่า “แท้จริงรอซูลคนหนึ่งจากหมู่พวกเจ้าได้มาถึงพวกเจ้าแล้ว ซึ่งสิ่งที่เจ้าระกำลำบากนั้นทำให้เขาหนักใจเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งเขายังหวังดีต่อพวกเจ้า และยังเป็นผู้มีเมตตา ผู้กรุณาสงสารต่อบรรดาผู้ศรัทธา” (อัล-เตาบะฮ์ : 128)

2. จากญาบิร เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

»

«

ความว่า “อุปมาฉันกับพวกท่านนั้นเป็นเสมือนชายคนหนึ่งจุดไฟของหนึ่ง แล้วแมลงเมาและผีเสื้อก็บินเข้ามาตกลงในเปลวไฟ ในขณะที่เขารีบปิดป้องมันให้พ้นจากเปลวไฟนั้น และฉันคือผู้กระชากปมผ้ารัดเอวของพวกท่านให้รอดพ้นจากไฟนรก ในขณะที่พวกท่านต่างพยายามดิ้นรนให้หลุดออกจากมือฉัน” (บันทึกโดยมุสลิม : 2285)

ความเป็นกันเองของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

จากอะนัส เราะวะฎีย์ลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า :

» :

.«

ความว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม นั้น ชอบที่จะคลุกคลีอย่างเป็นกันเองกับพวกเรา มาก ถึงขนาดท่านได้ทักทายน้องชายคนเล็กของฉันว่า “โอ้ พ่อ อุมัยร์ นกน้อยนุ้สฮียร์ได้ทำอะไรบ้าง ละ ?” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ตามสำนวนนี้ : 6129 และมุสลิม : 2150)

ความสมถะของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

1. จากอบู สุร็อยเราะฮะฮุ เราะวะฎีย์ลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่่า:

«

»

ความว่า “โอ้ลัลลอฮุ ขอทรงโปรดประทานริซกีแก่ครอบครัวของมุหัมมัดเป็น(แค่เพียง)อาหารหลัก ด้วยเถิด” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ตามสำนวนนี้ : 6460 และมุสลิม : 1055)

2. จากท่านหญิงอาอิชะฮะฮุ เราะวะฎีย์ลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า :

ความว่า “ครอบครัวของนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ไม่เคยกินอิมจากอาหารแบ่งสาม คืบติดต่อกันเลย นับตั้งแต่ระยะเวลาที่ท่านมาอยู่มะดีนะฮะฮุจนถึงท่านเสียชีวิต” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ : 5416 และมุสลิมตามสำนวนนี้ : 2970)

3. อูรวะฮะฮุ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้รายงานจากอาอิชะฮะฮุ เราะวะฎีย์ลลอฮุ อันฮุ ว่านางได้กล่าวว่่า :

:

- -

:

ความว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ไซ้ หลานของฉัน ว่าเคยมีบางครั้งที่เราต้องเฝ้ามองจันทร์เสี้ยว แล้วก็จันทร์เสี้ยว แล้วก็จันทร์เสี้ยวถึงสามจันทร์เสี้ยวเป็นเวลาสองเดือนเต็มโดยที่ไม่มีการก่อไฟเพื่อปรุงอาหารในบ้าน ของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เลย” อุรวะฮฺเล่าต่อว่า ฉันเลยถามว่า “ไซ้ ท่านน้ำ แล้วพวกท่านประทังชีพอยู่กับอะไรกัน ?” นางตอบว่า “กับสองสิ่งดำ คือ ผลอินทผลัม และน้ำ เพียงแต่ว่า เพื่อนบ้านชาวอันศอรของท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เขามีอุฐูที่เข้าไว้สำหรับการรีดนมเป็นการเฉพาะ โดยพวกเขาส่งนมมาให้ท่านรอซูล แล้วท่านก็แจกให้พวกเราดื่ม” (บันทึกโดยอัล-บุคอรี : 2567 และมุสลิมตามสำนวนนี้ : 2972)

4. จากอัมร์ บิน อัล-หาริษ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ กล่าวว่ :

ความว่า “ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ไม่ได้ทิ้งมรดกไว้แม้แต่หนึ่งดีนาร์ หรือหนึ่งดิรฮัม ไม่มี(แม้กระทั่ง)ทาสชายหรือทาสหญิง นอกจากลาสีขาวของท่านที่ท่านใช้มันชี และอาวุธของท่าน และที่ดินแปลงหนึ่งที่ท่านได้บริจาคเป็นทานแก่คนเดินทาง” (บันทึกโดยอัล-บุคอรี : 4461)

ความยุติธรรมของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

มีรายงานจากท่านหญิงอาชีซะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา ว่า :

: ...
» : .« » :
.«

ความว่า ชาวกรูฮฺยชฺต่างพากันเป็นห่วงกรณีผู้หญิงตระกูลมัคซุมที่ขโมยของ ...(พวกเขาจึงไปขอร้องให้อุสามะฮฺ บิน ซัยด์ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ ช่วยพูดกับท่านนบีเพื่อไม่ให้ท่านลงโทษตัดมือ) อุสามะฮฺ บิน ซัยด์ ก็ไปพูด ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงกล่าว(ต่าหนี)ว่า “เจ้าจะมาให้ความช่วยเหลือในบทลงโทษที่เป็นบทบัญญัติของอัลลอฮฺกระนั้นหรือ ?” หลังจากนั้นท่านก็ได้ลุกขึ้นกล่าวเทศนาและกล่าวว่า “แท้จริงแล้ว สาเหตุที่ทำให้ชนก่อนหน้าพวกเจ้าต้องล่มสลายไปก็เพราะว่า เมื่อพวกเขาเห็นคนชั้นสูงขโมยพวกเขาก็ปล่อยตัว แต่เมื่อคนธรรมดาต้อยต่ำขโมยพวกเขากลับลงโทษขอสาบานต่ออัลลอฮฺ หากว่า ฟาฏิมะฮฺ บุตรสาวของมุหัมมัดขโมย แน่นอนฉันก็จะตัดมือฉัน” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีตามสำนวนนี้ : 3475 และมุสลิม : 1688)

ความอารีของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

จากท่านหญิงอาชีซะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา กล่าวแก่ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่า :

» :

:

: .«

.«

» :

.«

ความว่า ใ้ ท่านรอซูล ท่านเคยเจอวันใดที่หนักยิ่งกว่าวันสงครามอุหุดใหม่? ท่านตอบว่า “แท้จริงแล้ว ฉันเคยเจอกับ(การต่อต้าน)จากเผ่าพันธุ์(กุเรซมักกะฮฺที่ปฏิเสธศรัทธา)พวกของเจ้า และที่รุนแรงที่สุดที่ฉันได้รับ (การต่อต้าน) จากพวกเขา ก็คือในวันอัล-อะเกาะบะฮฺ ตอนที่ฉันเสนอตัวฉันต่อบุตรอิบนุ อับดียาลิล บินอับดิกุลาล (คือ ผู้กว้างขวางแห่งเมืองฏออิฟคนหนึ่ง เป็นชาวอาหรับเผ่าชะกัฟ ซึ่งเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อเดือนเซาวาล ปีที่ 10 ของการประกาศศาสนาอิสลามที่มักกะฮฺ หลังจากการเสียชีวิตของอับู ฏอลิบ และท่านหญิงเคาะดีญะฮฺ เราะวะฎียัลลอฮฺ อันฮา ภริยาผู้มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่อิสลาม, ดู พัตหุล บาร์รีย : 6/363 – ผู้แปล) แล้วเขาไม่ตอบรับต่อข้อเรียกร้องของฉัน แล้วฉันก็ผลัดตัวออกไปด้วยใบหน้าที่เศร้าหมอง แล้วฉันก็มาหยุดที่ควน “ก็อรนูลชะอาลิบ” ฉันจึงเงยศีรษะขึ้นและพบว่าฉันได้ถูกเมฆก้อนหนึ่งลอยมาบัง ฉันจึงเพ่งมองออกไป ปรากฏว่ามีมลาอิกะฮฺญิบรีลอยู่ในนั้น ท่านเรียกฉันและบอกว่า ‘แท้จริง อัลลอฮฺทรงได้ยินคำพูดของกลุ่มชนพวกท่าน(พวกกุเรซที่ปฏิเสธศรัทธา)ต่อท่าน และสิ่งที่พวกเขาต่อต้านท่าน และพระองค์ทรงส่งมลาอิกะฮฺที่คอยดูแลภูเขา เพื่อให้ท่านสั่งการให้เขาทำสิ่งที่ท่านประสงค์ต่อพวกเขาเหล่านั้น” ท่านรอซูลเล่าต่อว่า “แล้วมะลาอิกะฮฺญิบรีลก็เรียกฉันและให้สลามแก่ฉัน แล้วกล่าวว่า ‘ใ้ มุหัมมัด แท้จริงอัลลอฮฺทรงได้ยินคำพูดของกลุ่มชนของท่านต่อท่าน และข้าคือมลาอิกะฮฺที่คอยดูแลภูเขา ซึ่งพระผู้อภิบาลของท่านได้ส่งตัวข้าให้ท่านสั่งเข้าในงานของท่าน แล้วท่านต้องการอะไร? หากท่านต้องการให้ฉันนำสองภูเขามาทับพวกเขา (ฉันก็จะทำ)’ ท่านรอซูล ตอบว่า : “ทว่าฉันหวังว่าอัลลอฮฺจะให้กำเนิดทายาทของพวกเขาที่กราบไหว้อัลลอฮฺแต่เพียงผู้เดียว โดยไม่ตั้งภาคีใดๆ กับพระองค์ออกมาจากกันหลัง(หมายถึงที่กำเนิดอสุจิในร่างกายมนุษย์-ผู้แปล) ของพวกเขา” (บันทึกโดยอัล-บุคอรี : 3231 และมุสลิมตามสำนวนนี้ : 1795)

ความอดทนของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

1. จากอับดุลลอฮฺ บิน มัสอูด เราะวะฎียัลลอฮฺ อันฮฺ กล่าวว่ :

:
 » : .
 : .«
 .« »

ความว่า ฉันได้เข้าหาท่านรอซูล คีออลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ในขณะที่ท่านกำลังป่วยหนัก ฉันเลย
 เอามือไปสัมผัสท่านด้วยมือของฉัน แล้วกล่าวว่า “โอ้ ท่านรอซูล แท้จริงแล้ว ดูท่านเจ็บปวดมาก”
 ท่านรอซูล คีออลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงตอบว่า “ใช่ ฉันเจ็บเท่ากับพวกท่านสองคนเจ็บ” อิบน์
 มัสอูด เล่าต่อว่า ฉันเลยกล่าวต่อไปว่า “ที่เป็นเช่นนี้ เพราะท่านจะได้รับผลบุญสองเท่า” ท่านรอซูล
 คีออลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ตอบว่า “ใช่” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ : 5667 และมุสลิมตามสำนวนนี้ :
 2571)

2. จากค็อบบาบ บิน อัล-อะริอต เราะวะฎียัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า :

:
 » : .

.«

ความว่า พวกเราได้มาร้องทุกข์ต่อท่านรอซูล คีออลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม โดยที่ท่านกำลังตะแคง
 บนผ้าคลุมของท่านได้ร่มเงาของกะอูบะฮุ พวกเรากล่าวว่่า “ท่านจะไม่ขอความช่วยเหลือให้แก่เรา
 หรือ ? ท่านจะไม่ขอคู่อารีให้แก่เราหรือ ?” ท่านรอซูลตอบว่า “เคยมีชนก่อนหน้าพวกท่านที่ถูกนำตัว
 ไป แล้วได้มีการขุดหลุมในดินเพื่อวางตัวเขาลงไปในนั้น แล้วเลื่อยก็ถูกนำมาวางไว้บนหัวของเขา
 แล้วก็เลื่อยหัวของเขาจนแยกเป็นเป็นสองส่วน และเขาได้ถูกหิวผมด้วยหิวเหล็กจนกระทั่งเหลือแต่
 เนื้อและกระดูก แต่สิ่งนั้นก็ไม่สามารถจะหันเหเขาให้ออกจากศาสนาแต่อย่างใด ขอสาบานต่ออัลลอ
 ฮุ ว่าแน่แท้ งาน(อิสลาม)นี้จะต้องลุล่วงสมบูรณ์จนกระทั่งคนซึ่งพาหนะสามารถจะเดินทางจาก
 เมืองค็อนอาห์จนถึงเมืองหัจญะเราะเมาต์(ทั้งสองเมืองอยู่ในประเทศเยเมน)ได้(อย่างปลอดภัย) โดยไม่
 กลัวผู้ใดนอกจากอัลลอฮุ และ(ไม่กลัวสิ่งใดเลย)นอกจากแค่กลัวหมาจิ้งจอกจะมาทำร้ายฝูงแกะ
 ของเขาเท่านั้น เพียงแต่พวกเจ้าใจร้อน” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีห์ : 6943)